

N a j v y š š í s ú d usnesenie odvolacieho súdu zmenil, námietku žalovanej manželky zamietol a odvolaciemu súdu uložil ďalšie pojednávanie.

D ô v o d y:

Odvolací soud přehlíží, že o rozvod nebylo žalováno podle předpisů manželského zákona čl. XXXI:1894, nýbrž podle předpisů zákonů platných na Moravě, což jest jasně patrné již z toho, že se žaloba o rozvod podaná u krajského soudu civilního v B. (na Moravě) opírá o důvod nepřekonatelného odporu, který manželský zákon čl. XXXI:1894 ani za rozlukový, ani za rozvodový důvod neuznává, a že žádá za rozvod manželů bez viny stran, což podle manželského zákona čl. XXXI:1894 není možno. Proto neobstojí důvod, že by bylo předmětem rozvodového sporu totéž právo, které je nyní předmětem rozlukového sporu.

Je sice pravda, že i podle práva platného v zemích historických i podle manželského zákona čl. XXXI:1894 může býti rozvod přeměněn dodatečně na rozluku, ale obě práva předpisují pro tuto přeměnu jiné řízení a jiné hmotněprávní podmínky, takže tato možnost nečiní předmět obou sporů totožným.

Čís. 16756.

O nároku vdovy a dětí výpomocného učitele na obecnej ľudovej škole na odškodné proti politickej obci z dôvodu, že neprihlásila tohoto učiteľa k penzijnému poisteniu, povelané sú rozhodovať riadne súdy.

(Rozh. z 9. februára 1938, Rv III 560/37.)

Žalujúci, vdova a deti zomr. Františka K., výpomocného učiteľa na ľudovej škole, domáhali sa žalobou na žalovanej politickej obci I. nahradenia vdovského a sirotského dôchodu, ktorý im ušiel preto, že žalovaná obec Františka K. neprihlásila k penzijnému poisteniu. — Žalovaná obec bránila sa medzi iným tým, že zomr. František K. pôsobil síce niekoľko mesiacov na jej ľudovej škole, ale nebol zamestnancom obce, lebo bol ustanovený len miestnym c. k. cirkevným výborom.

O b a n i ž š i e s ú d y žalobu zamietly. N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť žalujúcich zamietol.

Z d ô v o d o v:

Podle nenapadeného, tedy směřodatného skutkového stavu zjištěného nižšími soudy působil František K. jako výpomocný učitel na obecné (lidové) škole žalované politické obce I. ode dne 22. Jedna 1928 do dne 30. června 1928, v době platnosti zákona č. 104/1926 Sb. z. a n.

Podle § 35 (§ 1, odst. 2) zák. č. 104/1926 Sb. z. a n. výpomocní učitelé veřejných obecných škol jsou podrobeni pensijnímu pojištění. Nejsou tedy vyňati z pojistné povinnosti podle § 2 č. 4 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.

Podle stálé soudní praxe lze se domáhati p o ř a d e m p r á v a náhrady škody, způsobené tím, že zaměstnavatel opominul přihlásiti k pensijnímu pojištění svého zaměstnance, jenž byl k tomuto zaměstnavateli v poměru služebním, podléhajícím pensijnímu pojištění.

Za takového stavu není třeba v souzeném sporu se zabývati otázkou, zda služební poměr, pokud by byl vznikl mezi Františkem K. a politickou obcí I., byl by veřejnoprávní, aneb soukromoprávní.

Avšak bez porušení právních pravidel zaujal odvolací soud v napadeném rozsudku právní stanovisko, že mezi Františkem K. jako výpomocným učitelem a žalovanou politickou obcí I. nevznikl p l a t n ě služební poměr. Správně odvolací soud poukazuje na to, že pravidla soukromého práva o konkludentních projevech vůle neplatí pro úkony obce v konkrétním případě. Proto tvrzení žalujících, že v rozpočtu politické obce I. na rok 1928 »byl zajištěn« plat Františka K. jako výpomocného učitele, nemá významu pro řešení otázky, byl-li řečený výpomocný učitel v platném služebním poměru se žalovanou politickou obcí I. čili nic. Takové rozpočtové zajištění platu nemůže nahraditi služební smlouvu, která, jak dovodily nižší soudy, v konkrétním případě mezi Františkem K. a politickou obcí I. sjednána nebyla.

Ani nehledíc k tomu, že v konkrétním případě nejsou dány zákonné předpoklady s u b s i d i á r n í h o ručení obce za škodu podle §§ 86 a násl. zák. čl. XXII:1886, nelze tedy důvodně tvrditi, že politická obec I. je povinna náhradou škody.

Čís. 16757.

Zodpovednosť starostu obce za škodu, ktorá vznikla obci ukradnutím obecných peňazí, prechovávaných v jej pokladnici, hoci mali byť podľa administratívnych predpisov uložené u peňažného ústavu.

Rozhodnutie administratívneho úradu, ktorým bola v takomto prípade vyriešená zodpovednosť starostu a pokladníka obce za škodu vzniklú obci, nie je rozhodnutím podľa § 5, odst. 5, zák. č. 329/1921 Sb. z. a n., záväzným pre súdy; zodpovednosť týchto osôb posudzuje súd samostatne.

(Rozh. z 10. februára 1938, Rv III 637/37.)

Žalujúca obec domáhala sa žalobou na I. žalovanom, jej býv. starostovi, a II. žalovanom, jej býv. pokladníkovi, náhrady škody, ktorá jej podľa prednesu žaloby vznikla tým, že boly z jej pokladnice ukradnuté obecné peniaze, ktoré tam boly prechovávané, hoci sa žalovaní